

DEKRET

**Rady Regencyjnej w przedmiocie przepisów tymczasowych
o moratorjum w okręgu sądu apelacyjnego lubelskiego.**

My, RADA REGENCYJNA KRÓLESTWA POLSKIEGO, postanowiliśmy i stanowimy co następuje:

ROZDZIAŁ I.

Uchylenie moratorjum ustawowego.

Art. 1. Wierzytelności pieniężne, które dotychczas ulegały zwłoce na podstawie § 1 rozporządzenia Naczelnego Wodza Armji z dnia 4 listopada 1915 r. Dz. Rozp. Nr. 43, winny być spłacane ratami według postanowień następujących.

Art. 2. Spłata wierzytelności wekslowych rozpoczyna się z upływem 43 miesięcy od dnia płatności weksłu, spłata wszelkich innych wierzytel-

ności — z dniem 1 marca 1918 r. Rata, należna w odpowiednim dniu każdego miesiąca, wynosi 10% sumy, jaką dana wierzytelność w dniu płatności pierwszej raty wraz z narosłemi po ten dzień odsetkami wynosić będzie. Przy każdej zapłacie miesięcznej należy nadto uiścić odsetki dalsze, urosłe od dnia zapłaty.

Art. 3. Posiadacz rachunku bieżącego lub wkładu może żądać całkowitej wypłaty swej należności bez względu na ograniczenia, ustanowione w art. 2, jeżeli:

- 1) należność nie przekracza kwoty 200 rubli, albo
- 2) wypłata jest potrzebna na pokrycie wymagalnych zobowiązań własnych wierzyciela.

Dłużnik może żądać udowodnienia tych zobowiązań i płacić wprost wskazanym przez wierzyciela osobom lub instytucjom.

Art. 4. Jeżeli którakolwiek rata (art. 2) wierzytelności nieweksłowej nie zostanie w terminie zapłacona, cała reszta wierzytelności staje się natychmiast wymagalną.

Jeżeli natomiast nie uszczono w terminie którejkolwiek raty wierzytelności weksłowej, należy do 8 dni po terminie chybionym dokonać protestu na całą niespłaconą jeszcze sumę wekslową.

Wskutek protestu cała ta suma staje się wymagalną wobec wystawcy niezwłocznie, wobec indosantów zaś dopiero wtedy, gdy zostali zawiadomieni o proteście listem poleconym lub wezwaniem sądowym i do 10 dni po tem zawiadomieniu raty zaległej nie zapłacili. Gdyby zaś protest był już dokonany przed wejściem w życie niniejszych przepisów, natenczas tak wystawca jak i indosanci winni zapłacić całą nieuszczoną jeszcze sumę wekslową niezwłocznie, jeżeli zostali wezwani do uszczerzenia właściwej raty listem poleconym lub wezwaniem sądowym i temu wezwaniu do dni 10 nie uczynili zadość.

Art. 5. Na wekslu, ewentualnie na nakazie wykonawczym, należy zaznaczyć, kto, kiedy i w jakiej kwocie ratę uiścił; placącemu zaś należy wydać pokwitowanie na odpisie weksłu, protestu lub nakazu wykonawczego.

Art. 6. Oznaczone w kodeksie handlowym terminy do zapozwania indosantów tudzież do urzeczywistnienia prawa regresu przedłuża się względem weksli, wystawionych przed dniem 1 listopada 1915 do dnia 1 stycznia 1919 r.; dotyczy to także weksli zaprotestowanych przed wejściem w życie niniejszych przepisów o ile odnośne prawa nie wygasły już przed dniem 31 lipca 1914 r. Jeżeli przeszkoda nie do przewyciężenia (siła wyższa) czyni niemożliwem złożenie weksłu do zapłaty i sporządzenie protestu, termin do złożenia, zapłaty i protestu przedłuża się na 3 miesiące od dnia ustania przeszkody. W proteście należy ustalić istnienie przeszkody i czas kiedy ustala.

Art. 7. Wierzyciel może żądać zapłaty wierzytelności określonych w art. 1 odrazu, jeżeli udowodni, że dłużnik lub jeden z kilku dłużników może uiścić całkowitą należność bez uszczerbku dla swego stanu majątkowego.